

”De jag egentligen är” på skolor i Stockholms län

Publicerad 2011-12-09 10:05

”Du kan vara allt du vill.” Vi ligger i en ring på golvet med fötterna utåt, som en stor sol. Någon smyger runt och viskar i våra öron att ingenting är färdigt och bestämt, och innan dess har vi under nästan en timme fått träffa Zlatan, haft superkrafter, agerat träd i skogen och packat väskan åt en familj på flykt.

Unga Klara är på turné i mellanstadieklasser i Stockholms län med en nyskriven pjäs av Erik Uddenberg och efterfrågan har tydligen varit glupande. ”De jag egentligen är” i regi av Gustav Deinoff är en del av ett landstingsfinansierat ”hälsopedagogiskt kulturprojekt” i syfte att stärka den psykiska hälsan hos barn och unga genom teater. Ni hör ju hur det låter – det hade kunnat gå hur illa som helst – trots att det är Unga Klara – men det gör det inte. Det går bra, och vi får ett pionjärverk till teaterlek serverat i ett klassrum i Solna. Ett som ställer identiteter på huvud och erbjuder nya alternativ: Jag är en tolvåring som hänger på nätforum som mitt alter ego Ove, 55-årig flugfiskare. Jag är Lovisa som går på Riche i tajta stövlar eller ett modigt barn som är med och leder motståndet mot Saddam. Jag har sett krig, jag kan flyga. Titelns pluralform är ingen slump; det ständigt omhuldade idealet att ”vara sig själv” går kanske rent av lättare att förverkliga för den som ser att det går att vara flera, samtidigt. Det är sjövt och intelligent genomfört.

Tre roterande skådespelarpar ingår i ensemblen och delar på de namnlösa rollerna A och B, som är namnlösa bara i bemärkelsen att de kan heta Tomas, Fasoulh, Sara och alla andra namn. Skådespelarna själva heter i just den här föreställningen Victor Criado och Ulrika Nilsson, och de visar prov på både mod och en komisk talang som utnyttjar kroppens möjligheter och snabbt får med publiken. Världens svåraste publik, skulle man kunna tänka sig. Men ”De jag egentligen är” gör barnens medverkan till något lätt och självklart och när hela havet stormat och sköljt över våra stolar några gånger så är vi hemma.

Emellanåt faller skådespelarnas höga energinivå över i ett slags forcerad svada – en välkänd scen för den som bevittnat vuxnas försök att entusiasmera barn. Men det är skönhetsfläckar; eleverna är ju förtjusta! Bättre betyg är i det här sammanhanget svårt att få.

Kristina Lindquist
teater@dn.se

SCENRECENSION

Verk: ”De jag egentligen är”

Plats: Spelas i skolor i Stockholms län 23 november 2011–31 mars 2012.

Regi: Gustav Deinoff.

Text/manus: Erik Uddenberg

Medverkande: Victor Criado, Ulrika Nilsson, Frida Beckman, Rakel Benér, Patrik Hont och Victor Ström.

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.